

Zeven manieren om naar armoede te kijken

Manier van kijken	Uitleg	reactie
Onvolmaakte mensen <i>"eigen schuld, dikke bult"</i>	De persoon of het gezin heeft zelf de schuld aan zijn armoede. In de volksmond heet het dat de arme lui is, zijn geld verkwist of weigert zich te gedragen zoals het moet.	We laten de armen aan hun lot over, we trachten ze 'op te voeden', of verwijderen ze uit de maatschappij door hen op te sluiten in een instelling of gevangenis. ("Wie niet horen wil, moet voelen") De hinder die armen veroorzaken, moet vermeden worden.
Mensen met tegenslag <i>" wij hebben altijd pech"</i>	De persoon of het gezin is door tegenslag (ziekte, handicap, wegvallen van een kostwinner,...) in de armoede terecht gekomen.	Als samenleving of als vrijwilliger hebben we de plicht om die mensen te helpen: steun aan weduwnaars en weduwen, zieken, gehandicapten of arbeidsongeschikten. De sociale zekerheid met bijvoorbeeld de ziekte-uitkeringen is een georganiseerde oplossing voor deze manier van kijken.
Een onvolmaakte samenleving <i>"t is de fout van het systeem!"</i>	Armoede zit ingebakken in ons maatschappelijk systeem en vervult zelfs 'positieve functies' in onze samenleving. Zo geraakt bv. het vuile, onaantrekkelijke en slecht betaald werk gedaan. Armen maken gebruik van tweedehandse goederen of producten van mindere kwaliteit. Bovendien vervullen armen ook een morele functie: ze dienen als voorbeeld om mensen op het rechte pad te houden.	Armoede kan alleen opgelost worden als we onze maatschappij anders gaan inrichten. De zogenaamde positieve functies van armoede moeten ongedaan gemaakt worden. Dit vraagt dat iedereen zich bezint over zijn maatschappelijke positie en dat we de inkomsten en goederen moeten herverdelen. Zo kan de kloof tussen arm en rijk kleiner worden.
Een samenleving met tegenslag <i>"t is crisis, de fabrieken trekken weg, de machines vervangen de mensen"</i>	In dit model is armoede een gevolg van (plotse) veranderingen in de maatschappij: economische crisis, oorlog, automatisering van bedrijven,...	Men veronderstelt dat de armoede verdwijnt van zodra het probleem is opgelost. In afwachting moet de maatschappij een opvangsysteem uitwerken.

<p>Onvolmaakte organisaties</p> <p><i>"ik voel mij niet op mijn gemak bij het OCMW, dus ga ik er niet naar toe, al heb ik er recht op"</i></p>	<p>Zelfs voorzieningen opgezet om armoede te bestrijden, sluiten soms uit door:</p> <ul style="list-style-type: none"> -Gebrekkige toegankelijkheid (hoge drempels) -toegangsvoorwaarden -bureaucratie -het afhankelijk maken en houden van gebruikers. <p>Armoedeproblemen worden in verband gebracht met de cultuur van de groep ("waarden en normen" van armen, vreemdelingen,...)</p>	<ul style="list-style-type: none"> -Samen met mensen in armoede nagaan hoe ze uitgesloten worden op de verschillende domeinen. -Samen met hen zoeken hoe organisaties beter kunnen werken voor wie ze bedoeld zijn.
<p>Een groep met tegenslag</p> <p><i>"hoger onderwijs, cultuur, verre vakanties, dat is niet voor ons soort mensen."</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> -Gemeenschappen, groepen die leven in armoede, leggen zich neer bij hun lot en passen hun verwachtingen aan, gezien de omstandigheden waarin ze moeten overleven. -Algemene voorzieningen zijn meestal afgestemd op mensen met een middenklassencultuur en dat maakt het bepaalde groepen moeilijker om hun rechten te laten gelden. Voorzieningen geven groepen in armoede een stempel. 	<ul style="list-style-type: none"> -Armoedebestrijding binnen dit model kiest er voor om mensen te laten deelnemen en deelhebben (actief) aan hun eigen begeleiding. -Groepswork en mensen sterker laten worden is daarbij belangrijk. -Omdat professionelen en vrijwilligers vaak de wereld van de groep mensen in armoede niet kennen is belangrijk om deze te leren kennen.
<p>Een manier van kijken die de andere samenvoegt:</p> <p>Kwetsbaar in een samenleving die niet volmaakt is</p>	<ul style="list-style-type: none"> -De keuze voor één kijk op armoede te eenzijdig. Mensen en groepen worden gekwetst door de manier waarop onze samenleving georganiseerd wordt. Voorzieningen, vorming, hulpverlening,... komen onvoldoende bij hen terecht. Controle, sancties, discriminatie zijn vaak hun deel. 	<ul style="list-style-type: none"> -Geloven in de verandering van de maatschappij en de positieve krachten van mensen, groepen en organisaties. -Een voorwaarde is de deelname van de armen zelf aan het veranderingsproces. Zo krijgen ze greep op de eigen situatie. -De signaalfunctie van vrijwilligers en hulpverleners is ook belangrijk bij het bestrijden van armoede. -Individuele hulpverlening, groepswork en structureel werken moeten hand in hand gaan.

Onvolmaakte mensen

"eigen schuld, dikke bult"

Mensen met tegenslag

" wij hebben altijd pech"

Een onvolmaakte samenleving

"t is de fout van het systeem!"

Een samenleving met tegenslag

"t is crisis, de fabrieken trekken weg, de machines vervangen de mensen"

Onvolmaakte organisaties

"ik voel mij niet op mijn gemak bij het OCMW, dus ga ik er niet naar toe, al heb ik er recht op"

Een groep met tegenslag

"hoger onderwijs, cultuur, verre vakanties, dat is niet voor ons soort mensen."

Een manier van kijken die de andere samenvoegt:

Kwetsbaar in een samenleving die niet volmaakt is